

1

Сторононько рідна! коханий мій краю!
Чого все замовкло в тобі, заціміло?
Де —не —де озветься пташина несміло,
Немов перед бурею в темному гаю,

І знову замовкне...як глухо, як тихо...
Ой лихо!
Ой, де ж бо ти, воле, ти, зоре таємна?
Чому ти не зійдеш на землю із неба?

Осяяти землю безщасною треба!
Ти бачиш, як все в нас покрила ніч темна?
Ти чуєш, як правду неправда скрізь бере?
Ой горе!

О люде мій бідний, моя ти родино,
Брати мої вбогі, закуті в кайдани!
Палають страшні, незагойні рани
На лоні у тебе, моя Україно!

Кормигу тяжку хто розбить нам поможе?
Ой боже!
Коли ж се минеться! Чи згинем без долі?
Прокляття рукам, що спадають без сили!

Навіщо родитись і жити в могилі?
Як маємо жити в ганебній неволі,
Хай смертна темнота нам очі застеле!
Ой леле!

Примітки

Джерело : Леся Українка. Зібрання творів у 12 тт. 29 — К. : Наукова думка, 1975 р., т. 1, с. 73.

Вперше надруковано в журн. «Народ», 1891, № 7, с. 115 29 — 116, як цикл з трьох віршів під заголовком «идання».

Автограф першого вірша циклу «Сторононько рідна! Коханий мій краю!» у альбомі «Poesie» (ІЛІШ, ф. 2, № 11, стор. 38 29 — 39) має заголовок «Ридання». Чистовий автограф циклу під назвою «Сльози —перли» з посвятою Іванові Франку 29 — ІЛІШ, ф. 2, № 747, стор. 29 29 — 32.

У київському виданні збірки «На крилах пісень» 1904 р. цикл не надруковано.

Датується орієнтовно 1891 р. за першодруком.

Подається за збіркою « [На крилах пісень](#) », 1893, стор. 29 — 31.